

[Jens Thomsen.]

afsides beliggende Kommune, før en Udligning kan virke retfærdigt. Et Ægtepar i København, der har en privat Indtægt paa 1020 Kr. aarlig, faar samme Aldersrente som et Ægtepar uden Indtægt paa Landet. Det er et Forhold, som ogsaa er ganske urimeligt. Sparsommeligheden bør belønnes i samme Udstrækning paa Landet som i København. Indtægts- og Formuegrænsen bør være ens, hvad enten Rentenyderen bor i København eller paa Landet.

I et Radioforedrag forleden om Tidens Spørgsmaal blev det oplyst, at den gamle Statistik beregnede Leveomkostninger paa Landet til 75 pCt. i Forhold til København; men ved Udregning af Understøttelse og den Slags Ting beregnes der kun, blev det oplyst, saa vidt jeg husker, 65 pCt., til Trods for at Leveomkostningerne paa Landet er steget meget, siden den Statistik blev udarbejdet, og efter de Oplysninger, der kom frem ved den nævnte Lejlighed, var vedkommende af den Opfattelse, at Leveomkostningerne i København og paa Landet laa meget nær hinanden.

Vi kan tiltræde Ændringen om, at Staten overtager en større Del af Sygehusudgifterne; men ogsaa dette Forhold kommer særlig Byerne til gode, idet man der har langt lettere Adgang til Indlægning paa Sygehusene, hvor Familien har let Adgang til at besøge Patienten.

Vi maa derimod gaa kraftigt imod den foreslaaede Forhøjelse af Skat paa Grundskyld, hvoraf Landdistrikterne maa betale ca. 60 pCt., til Trods for at Indtægterne, som Skatterne skal udredes af i Landdistrikterne, kun udgør ca. 33 pCt. af den samlede Skatteindtægt i hele Landet.

Mit Parti vil medvirke til en Udligning af de kommunale Byrder igennem følgende Aflastning i Kommunerne:

1) Aldersrenten aflastes i Kommunerne derved, at Statens Tilskud til samtlige Kommuner hæves til samme Størrelse, som Staten yder i København til de forskellige Aldersklasser.

2) Statens Tilskud til Invaliderente hæves til samme Højde til alle Kommuner, som Ydelsen til København udgør.

3) Kørselsudgifterne for Sygekassemedlemmer, der er paalagt Kommunerne af Lovgivningen, overføres til Staten.

4) Statens Bidrag til Kommunerne til Arbejdsløshedsunderstøttelse o. lign. hæves til samme Højde, som Enhedstilskuddene i København betinger, saaledes at Statens Tilskud beregnes efter Børneantal og For-

sørgere i Stedet for efter den nuværende Procentberegning.

5) Statens Tilskud til de sociale Udgifter udbetales til samtlige Kommuner efter samme Højde pr. Barn eller Person, som Staten yder i København.

Kan vi faa en Udligning efter disse Principper, bliver Udligningen forenklet, idet Staten faar sin bestemte Opgave og Kommunerne deres. Det kommunale Selvstyre styrkes derved, og en sund Sparsommelighed tilvejebringes, og det bør altid være saadan, at de, der har Bevillingsmyndigheden, ogsaa har Betalingspligten.

Da vi anser baade Lovforslaget og Tidspunktet for dets Gennemførelse for at være uheldig, kan vi tiltræde det konservative Ændringsforslag om at bevilge 12 Mill. Kr. til de daarligst stillede Kommuner i Haab om, at Skattekommissionen kan finde andre Veje, Veje, der kan føre til sundere Forhold, end det foreliggende Forslag fører til.

Hvad angaar Venstres Ændringsforslag, anerkender vi Princippet, og vi anerkender det store Arbejde, der er gjort her. Princippet er det, at Udligningen gennemføres derved, at Staten overtager en Del af Kommunerens Udgifter. Vi mener ikke, at de foreslaaede Bestemmelser er fyldestgørende, idet de ikke gennemfører Lighed for Loven og giver alle Statsborgere lige Rettigheder og Pligter, men vi erkender, at disse Ændringer betyder en væsentlig Forbedring, og vi vil derfor stemme for Ændringsforslaget.

Paa mit Partis Vegne vil jeg saa indtrængende som muligt henstille til Regeringspartierne, at Sagen stilles i Bero, indtil Skattekommissionen har endt sit Arbejde. Det er dog ganske urimeligt at nedsætte en Kommission, naar man samtidig forkvakler den Sag, der skulde findes en fornuftig Løsning paa. Hvis man intet Hensyn vil tage til denne Henstilling, vil vi i hvert Fald forbeholde os Ret til at stemme imod Lovforslaget ved tredje Behandling.

Jeg vil gerne her give Tilslutning til en Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen fremsatte: at det foreliggende Lovforslag ikke løser Problemerne til Bunds. Men var det saa ikke bedst at afvente Kommissionens Arbejde? Det er i hvert Fald det, vor Henstilling gaar ud paa.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby udtalte, at Skatteydere, der er ens stillede, bør betale samme Skat, ihvor de bor. Det er jo fuldstændig rigtigt, men vi maa vel ogsaa i denne Forbindelse tage Hensyn til